

Blíží se ráno

Vojta Kidák Tomáško

Blíží se ráno, a já ti nestačil říct,
můj čas je najednou divoký, splašený kůň.
Pár kapek vosku tu zůstalo z barevných svíc
a tvoje oči jak hluboká, vesmírná tůň.

Pošlu ti píseň z krajiny květů a včel,
písničku prostou jak dlaň kterou do dlaně dám.
Až se tě známi budou ptát kam jsem to šel,
řekni jim všechno, co už já nedozpívám.

R: Ruší se války a loučení v nádražních halách,
ruší se smutek, nenávisť, bolest a strach.
Z moudrosti věků, ukryté v tibetských skalách,
|: každému stejně na misku mosazných vah. :|

Údolí stínů a slzavá rána se ruší,
k čemu je víra, když na ní usedá prach.
Ve stínu katedrál hledáme co má být v duši,
|: každému stejně na misku mosazných vah. :|

Blíží se ráno, ani jsem nestačil říct,
můj čas je najednou divoký, splašený kůň.